

مؤلفه‌های امید آفرین در دولت سیزدهم

امید؛ کلیدواژه‌ای بسیار جذاب، لازم و قابل فهم است. همه از آن درک روشنی دارند و همه به آن احساس نیاز می‌کنند. با این حال، مؤلفه‌های امید برای همه یکسان نیست مگر دارای وجوه مشترکی باشند. در مقطع کنونی این اشتراک در اندیشه، انگیزه و عمل برای ارکان کشور پدیدار شده است.

«ارتباط، گفتگو و هم‌راستایی» سه رکن «دولت، ملت، سایر قوا»: دولت بیش از هر زمانی وجه مشترک ملت شده است، در دولت یازدهم و دوازدهم رابطه دولت با ملت قطع بود و امید و اعتماد به بهبود اوضاع بسیار کاهش یافت، با اینکه دو قوه مقننه و قضائیه و سایر دستگاه‌ها مشغول کار بودند اما چون دولت با ملت و دیگر قوا همراه نبود کاری از پیش نبردند. اکنون دولت با ملت و دیگر قوا همراه است، امید به بهبود اوضاع احیا شده و اعتماد اجتماعی در حال ترمیم می‌باشد. مسئولان باید با مردم به‌طور مداوم سخن بگویند و سخن بشنوند.

سه گانه «جوانی، انگیزه، هدف»: جوانی رؤسا و مدیران سه قوه فرصت مشترکی است که نوید حل مشکلات را می‌دهد، آنان انگیزه انقلابی برای انجام مسئولیت دارند، این جوانی به‌اندازه‌ای تأثیرگذار است که مورد تحسین رهبر حکیم انقلاب قرار گرفت. هدف آنان حل مشکلات در داخل، در چارچوب نظام اسلامی و جلب رضایت الهی است. البته باید کمک کرد تا این سه‌گانه تا پایان کار دولت و دیگر قوا بر همت و سوگند خویش وفادار بمانند.

«مسئولیت شناسی، مسئولیت‌پذیری، پاسخگویی»: در دولت سیزدهم نمادها و نشانه‌ها از این سه‌گانه حکایت دارند. سایر قوا نیز در بر همین پاشنه می‌چرخد. در دولت سابق علیرغم داشتن مدیران با سابقه اما ارباب رجوع مسئولیت شناسی آنان را مشاهده نمی‌کرد، هرگز حاضر به پذیرش تبعات مدیریت خویش نبودند و در قبال هیچ مرجعی نیز احساس پاسخگویی نداشتند. این خلأ سه‌گانه اکنون برطرف شده است و بدین خاطر همه قرائن برای امیدواری و بهبود اوضاع و حل مسائل و مشکلات فراهم می‌باشد.

جهت مشترک مبادی «تصمیم سازی، تصمیم‌گیری، اقدام»: در گذشته بحران نفوذ موجب اختلال در فرایند مذکور شده بود. اکنون جهت مشترک مشهود است. اگر با همین فرمان ادامه حرکت بدهند در فرایند سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، اقدام و نظارت خواهند توانست بسیاری از مشکلات را حتی در کوتاه‌مدت برطرف نمایند. در این مدت کوتاه تصمیمات خوبی گرفته شده و در میدان عمل نیز حضور مسئولان راهگشا بوده است و سفرهای استانی رئیس‌جمهور و وزیران بارقه امید را دوجندان ساخته است.

«کادر یابی، کاردانی، کارآمدی»: برخی وزیران در چهار دهه گذشته همواره در مسند قدرت بودند و این روند به شدت مردم را عصبانی و ناراضی کرده بود. در دولت سیزدهم جوان‌گرایی در دستور کار قرار گرفت و کادر یابی و کاردانی معطوف به افزایش کارآمدی دولت در حد نسبتاً مطلوب مدیریت گردید. ناکارآمدی دولت و دولتمردان قبلی منشأ بسیاری از مشکلات کشور بود که در این دولت برطرف شد.

«ولایت‌پذیری، ولایت‌باوری، ولایت‌مداری»: شخص رئیس‌جمهور محترم و تیم کابینه دولت سیزدهم در این شاخصه‌ها نمره قبولی دارند. این باور زمینه‌ساز تحول و پیشرفت و حل بسیاری از مسائل و مشکلات خواهد بود. این یک نقیصه بزرگ در دولت و دولتمردان سابق بود و عزمی برای ولایت‌مداری در آنان دیده نشد بلکه در قول و عمل همواره حاکمیت دوگانه را دنبال می‌کردند.

«مردم‌داری، مردم‌باوری، مردم‌سالاری دینی»: توجه به مردم و ارتباط با مردم در دولت قبلی مشهود نبود. رئیس‌جمهور سابق تنها برای برخی نخبگان برون‌گرا سخن می‌گفت. باور به مردم‌سالاری در منش و روش دولتمردان سابق وجود نداشت. در دولت سیزدهم مسئولانی از جنس مردم به قدرت رسیده‌اند. آنان مدعی هستند که با مردم هستند و برای مردم مجاهدت خواهند کرد و در همه مراحل انجام مسئولیت‌ها سخن مردم را می‌شنوند و به آن عمل می‌کنند. چنین رویکردی از جنس انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی است و اگر ابعاد بیشتری از آن آشکار گردد حتماً امید و اعتماد از دست‌رفته را بازسازی خواهد کرد.

برنامه‌هایی که شخص رئیس‌جمهور محترم و مجموعه وزیران چه در کمیسیون‌های مجلس شورای اسلامی و چه در صحن علنی مجلس و چه در مصاحبه‌های رسانه‌ای و فضای مجازی آنان ارائه و تبیین شده است به‌نوبه خود امیدبخش می‌باشد. رویکردها و جهت‌گیری‌های دولتمردان و مجموعه قوای سه‌گانه و نیروهای مسلح قابل انطباق با مبانی انقلاب اسلامی هستند، با منظومه فکری رهبر حکیم انقلاب اسلامی همخوانی دارند، با نیازها و مطالبات مردم و نیز با مشکلات جامعه سنخیت دارند. بنابراین خواهد توانست امید جامعه و نسل جوان کشور را افزایش دهد. به نظر می‌رسد نوعی اجماع ملی برای حل مشکلات پدید آمده است و این اجماع نشان می‌دهد هم در شناخت مسائل و مشکلات و هم در اتخاذ راه‌حل بومی و واقع‌بینانه به خطا نرفته‌اند. چنین روندی قطعاً امیدآفرین و اعتماد ساز خواهد بود.

مجموعه مسائل کشور و اوضاع منطقه و حتی اوضاع جهانی به‌گونه‌ای است که هم در سطح کلان و راهبردی و هم در سطح میدانی و عملیاتی آینده‌ای امیدبخش را نوید می‌دهد، بیداری اسلامی به ثمر نشسته است، اشغالگران آمریکایی به برکت خود شهدای حرم بالأخص سیدالشهدای مقاومت سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی در حال اخراج از منطقه هستند، رژیم‌های مستبد سرسپرده منطقه با غضب ملت‌های خود مواجه هستند و قابلیت تداوم قدرت ندارند، مقاومت به گفتمان غالب در منطقه و جهان تبدیل شده است، غرب‌گرایان و توسعه‌سرایان ایرانی مورد تنفر و انزجار ملت قرار گرفتند، رویکرد منطقه‌گرایی در تعامل با روسیه و چین با جدیت دنبال می‌شود، مراحل پیشرفت و تولید و برطرف ساختن موانع آن در دستور کار قرار گرفته و غرب‌گدایان از قدرت کنار رفته است، دیپلماسی ذلت و التماس کنار رفته و دیپلماسی عزت جایگزین شده است، ارتباط و تعامل حداکثری با همسایگان در حال شکوفایی است، هژمون آمریکا و اروپا فروپاشیده و اخراج آنان از افغانستان نشانه خوبی برای این روند است که مورد توجه اندیشمندان غربی نیز قرار گرفته است.

همه این‌ها و مسائل مشابه و مرتبط آن‌ها از آینده‌ای درخشان و امیدوارکننده حکایت می‌کند. در همین مدت کوتاه تأمین واکسن کرونا جهش پیدا کرده و روند واکسیناسیون شدت و سرعتی قابل‌ملاحظه داشته است. مراقبت و نظارت و اقدام در حوزه دارو و درمان با اقبال مردم مواجه بوده و نوعی آرامش نسبی را پدید آورده است.